

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

Caph, id est, Manus. Octonarius Vndecimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

☞ Caph, id est, Manus.

Octonarius Undecimus.

- 81 **D**efecit in salutare tuum anima mea: & in verbum tuum supersperaui.
- 82 Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: Quando consolaberis me?
- 83 Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.
- 84 Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium?
- 85 Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.
- 86 Omnia mandata tua veritas: iniquè persecuti sunt me, adiuua me.
- 87 Paulo minus consummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.
- 88 Secundum misericordiam tuam uiuifica me: & custodiam testimonia oris tui.

81 De-

81 Defecit in salutare tuum anima mea: & in verbum tuum super-
speraui.

Merito defectus ex desiderio, oculorum expectatio, constantia in tribulationibus, expectatio consolationis, abiectio inanium fabularum, & delectationum seculi, quæ meræ nugacitates sunt, & quæ sequuntur omnia à Caph incipiunt, quæ significat volam, vel manum. Quippe hæc omnia in nobis non à nobis sunt, sed à manu Altissimi: de qua dicitur. Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me. Defecit autem anima non à salutare, sed in salutare; quia præ desiderio, & amore, & expectatione deficit à seipsa anima, & fit spiritus. Est enim deficere, in id vnumquemque totis studiis migrare, quod diligit. Et Sanctus quisque nescit aliud desiderare, nisi salutare Dei, quod est Christus Iesus. Illum concupiscit, illum desiderat, in illum totis contendit viribus, illum gremio mentis fouet: illi se aperit, & effundit: & hoc solum veretur, ne illum possit amittere. Sed ista defectio imminutionem quidem fragilitatis, sed assumptionem virtutis operatur. Felix defectio vel desiderij, vel spei, quæ salutem à Christo Domino, vel ipsum expectat Saluatorem. Deficiant alij, si volunt,

Deficere
in aliqd
est in id
migrare.

Psal. 39.

IN PSAL. CXVIII. 455

lunt, respicientes in vanitates, & infan-
nias falsas: qui verè deficiunt, quia defi-
cientibus inhærentes à seipsis deficiunt.
At ego, & anima mea salutare, ac viuifico
defectu in salutare tuum deficiamus, quo ad
eius similitudinem, & immutabilem sta-
bilitatem proficimus. Quod non teme-
rè audeo, quia in Verbum tuum superspe-
raui, vel in ipsum Verbum, quod carne
vestiendum salutare expecto; vel in ipsam
salutis promissionem: quia verbum tuum
fidele est, nec perire potest, quia tu
Deus es.

82 Defecerunt oculi mei in eloquium
tuum, dicentes: Quando conso-
laberis me?

DESCRIBITVR fidelis, & perseue-
rans expectatio opis, & consolationis
Diuinæ in afflictione. Oculi corporis
solent semper intenti esse, eo spectare,
unde suum bonum expectant. Idè oculi
seruorum in manibus dominorum suo-
rum, oculi ancillæ in manibus dominae
suae. Neque aliter oculi animæ. Pro-
pterea defecerunt, inquit, oculi mei, ut
que mentis meæ, præ desiderio, & expe-
ctatione consolationis tuæ; intenti, ac de-
fixi in eloquium tuum, velut in syngra-
pham, & pignus promissionis tuæ. Desi-
derium eorum, & Actus, clamor est eo-
rum:

Oculis
defectus
tribuitur.
Primo ex
naturali
effectu.
Psal. 122.

Secundò, rum: ideò ipsi dicunt. Quando consolaberis me? Ne immeritò expectationem, & postulationem salutis, & consolationis oculis tribuo, quia ipsi sunt, qui acutè inspiciunt te. Languidè enim, & frustra, nec perseveranter desiderarem, & expectarem, nisi oculi fidei, & intellectus te aspicerent omnia videntem, omnia regentem, omnia potentem, Deum misericordiarum, & nò vnus, sed totius consolationis. Ad quem enim confugerem, nisi talem te tales oculi contemplarentur? Hi nimirum oculi clamant. Quando consolaberis me? Quàdiu expectare facies oculos pauperis? Vox radiosæ expectationis, & longissimæ dilationis, vox ista, Quando? est. Meritò deficiunt dicentes, Quando? Frustra verò ad alium confugerem pro consolatione, quia quæcunque creata sunt, nec volunt, nec possunt me consolari. Tu autem consolaris me non solum à malis eruyendo, à persecutoribus præseruando, sed etiam auxilium pollicendo; suauiter alloquendo: quia eloquium tuum dulce, æterna promittendo. Denique tua illa vox est. Sicut mater consolatur filios suos, sic & ego consolabor vos. Et verbum tuum, verbum solatiij vocatur: & ab vberibus consolationis per Prophetam inuitas, vltigamus.

2. Cor. 1.

Consolatio à solo Deo.

Isai. 66.

83 Quia factus sum sicut vter in
pruina: iustificatione tuas non
sum oblitus.

Sunt qui pellem frigore, & gelicidio, ut **V**ter, vel
legit S. Ambrosius, constrictam, & cor- **pellis ge-**
rugatam intelligant: aut fumo, quem & **nericè.**
vox hebræa significare potest, exsiccatam,
& affectam, iuxta quod alibi dicitur, Pellis **Thren. 5.**
nostra, quasi clibanus, exusta Et in Iob. Cu- **Iob. 7.**
tis mea aruit, & contracta est. Et verè vo-
cabulis istis, hominem omnino afflictum,
& quasi ad extrema redactum adombra-
mus. Sed non arbitror siue causa de vire
potius, quam de quacunque pelle factum **Vel pro-**
esse sermonem: quia pellis interdum lana **priè vter**
munita, interdum arte perpolita, & condi- **significat**
ta, frigoris iniuriam nõ sic patitur, quem- **afflictio-**
admodum vter, utique inanis, & omni
presidio destitutus. Nec vacat etiam, quod
vox hebræa inde fortè deducitur, quod vter
vltro, citroque perpetuo vegetur, & quasi **Gen. 4.**
profugus nusquam cõsistat. Vnde & Cain
profugus in Noe habitasse describitur. Sic
ergo conqueritur. Factus sum sicut non
pellis quælibet, sed vter in pruina, quem
susque deque ferunt, proijciunt: iniurijs
imbrium, pruinae, niuis & ardoris expo-
nunt. Nec persecutorum tantum externo-
rum vexationibus agitor, & ad miseras
hasce detrudor; sed ipsemet factus sum
sicut

sicut vter, quia concupiscentijs, veluti gelu, & pruina constringor, caritate interim languente. Sed inter hæc ipsa mala, iustificationes tuas non sum oblitus. Lex enim tua inter hæc me seruat, quam perpetuo in mente habeo. Pellicea tunica succinctus fuit Pater meus Adam, corpus mortis gestans morticino indutus: hanc ego & in pœnam gesto: sed scio quis tunicam pelliceam nostram participauerit, & induerit; vt me corpore mortis exutum, immortalitate vestiret, & gloria. In æternum non obliuiscar iustificationes tuas, quia in ipsis viuificatus sum.

Gen. 3.

Ft mortificationē.

Sed & in bonum accipit Ambrosius, vt, quoniam vter ex animantis mortui exuijs fit, significetur corpus peccato mortuum, quod ab æstu cupiditatum continentiae, & ieiuniorum quodam gelu tēperetur, & matutina oratione perfletur, quando sicut ros, ita super terram nostram

Deut. 32.

Ambros.

Dei verba descendunt. Bonum est igitur mihi Domine fieri sicut talem vterem in pruina, vt omnis in me mortificationis rigore purgatus, & liquore iustificationū tuarum perfusus internæ cupiditatis feruor refrigescat: quo fiam non rimosus & effluens, sed nec vacuus vter, sed plenus Spiritu, plenus iustificationum tuarum: ac denique plenus lactis, oleique & vini noui liquoribus, tibi plenus & utilis fiam.

34 Quot sunt dies serui tui, quando facies de persequentibus me iudicium.

MOLESTA est lucta, molesti dies pugnae. Quamdiu enim est pugna, est in incerto victoria: & cū spe palmæ coniuncta formido cladis. Sed, si feceris de persequentibus me iudicium, vt mihi illos subdas, timor in lætitiā te adiuuante vertetur. Atqui dictū est ab Apostolo tuo. *Rom. 16.* Conteret Satanā sub pedibus vestris velociter. Si ergo non contero aduersarium, mea culpa est. Nam si bonis inhæreamus operibus, vt exerceamus studia castitatis, iustitiæ, continentię, calcamus serpentem, & scorpionem. Proinde possum & in hac breui vita triumphum de aduersarijs habere perpetuum, te faciente iudicium, quod expecto.

Dies primo pro vita.

Rom. 16.

Ambros.

Secundò pro adueritate. *Psal. 136.*

Thren. 2.

Tertiò pro prosperitate. *Thren. 5.*

Psal. 72.

Sed quoniā dies interdum in malo ponuntur, vt dies Hierusalem, de quibus dicitur. Memor esto Domine filiorū Edom in die Hierusalem, id est, in die afflictionis illius, & persecutionis. Quot sunt dies, in terrogo, id est, quousque patieris me sine consolatione, aut redemptione tua affligi? vt dicant hostes, Ista est dies, quam expectabamus: inuenimus, vidimus. Rursus, pro quia ponuntur interdū in bono: vt. Inno-ua dies nostros. Et. In hac die tua. Et, dies pleni inueniētur in eis. & huiusmodi multa. Pu-

Tribulationum
bona.

ta. Puto etiam dies malos mihi esse bonos: & persecutionum, ac pugnae dies non vacuos, sed plenos esse. Siquidem ex afflictionibus, & tentationibus thesauros mihi prouenire facis incomparabiles. Inde enim patientia, inde longanimitas, inde feruor orationis faciem tuam exquirens, inde spes, inde gratiarum actiones ex liberatione, inde humilitatis lucra, inde mundi contemptus, inde coelestium appetitio. Unde & dies Meos, id est, lucri, & consolationis, ipsos etiam dies tribulationis appello, modo facias de persequentibus me iudicium, hostes debellans, & mihi subdens, me illa sum a passionibus, & concupiscentijs feruans.

85 Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non, ut lex tua.

Legis diuinae praestantia.
Psalm. 18.

Iniqui, siue peruersi homines, siue demones, siue innatae concupiscentiae, quae phantasmata in mente depingunt, fabulationes narrant. Alij delectationes legunt, ut intelligamus omnes huiusmodi delectationes fabulas esse. Hebraice, nugas, confabulationes, superfluas naenias, graece ἀδολοχίας, id est, garrulitates. Quicquid enim a placitis tuis deuiat, tale est, Sed non, ut lex tua, quae siue praecipiat, siue prohibeat, siue narret, immaculata est, conuertens animas, & sapientiam praestans paruulis.

tulis. Minatur? quasi vinculis malè libera
 coercet. Promittit? blandissimè allicit. Do- *Virg. 50*
 cet? Salis placidi vultum, fluctusque quie- *Æn.*
 tos ignorare, vt ille ait, non permittit.
 Hæc me ad amorem tuum validè sauciat,
 ad timorem castum impellit: illuminat,
 lucerna pedibus: ad portum spei immensis
 funibus alligat: in medijs fluctibus anco-
 ris validissimè firmat: me ipsum mihi tan-
 quam mundissimum speculum repræsen-
 tat: quæ futura sunt, quasi velata, sine velo
 manifestat: lucidissimas in æternitate mæ-
 siones mirè depingit: faciem tuam in co-
 ruscatione contemplationis offert: Ange-
 lorum choris interdum inserit: laudes, &
 hymnos supercœlestes occinit, & innume-
 ra præstat: quæ de promptuarijs legis tuæ,
 & Scripturarum tuarum expromuntur.
 Comparem ego Pater bone, Pater super-
 fluais legem tuam, cum hominum dictis,
 & placitis, & videam an non meritò illa
 omnia nœnias & fabulationes appella-
 rim?

86 Omnia mandata tua veritas: iniquè
 persecuti sunt me, adiuna me.

QVemadmodum hominum, & inimi-
 corum dicta, fabulationes, & vanitas
 erant, ita cōtra expertus sum omnia man-
 data tua veritatem. Veritas enim, non va- *psalm. 4*
 nitas liberat Sed quousque filij hominum

graues corde? vt quid diligitis vanitatem,
& quæritis mendacium? Ecce omnia man-
data tua veritas. Illa igitur quærenda, illa
scrutanda sunt, illis est inhærendum. Id si
fiat, etiamsi iniquè persequantur me, erit
mihi persecutio coronarum textura, non
ruinarum occasio, dum tu tamen adiuues
me. Nec adiuuari postulo, vt à malis eri-
piar, sed ne in illis succumbā. Scio fructū
eorum, qui persecutionē patiuntur, si pie
viuere volunt. Scio hic tunctionibus, &
pressuris lapides expoliri, qui in superno
illo templo collocandi sunt, vbi malleus,
& omne ferramentum non audientur.
Hic contra insidiantes certandum: hic vi-
gilandum contra hostes, dum impetimur.
Remissas excubias callidus insidiator ir-
rumpit: assuetum autem bello virum
externa fraus instruit, & gloriosa proue-
hit palma victoriæ.

¶ Paulò minus consummauerunt me
in terra: ego autem non dereli-
qui mandata tua.

PARVUM absuit, quin me perderent, &
extirparent è terra, vt necessario auxi-
lium tuum implorarim. Satis enim indi-
cat, quanto indigeam adiutorio locus ipse
certaminis, terra, inquam, vbi plurimi etiā
sanctissimi viri ceciderunt. In qua & tam
multi

Tribula-
tionum
bona.

2. Tim. 3.

10. 16.

3. Reg. 6.

Terra lo-
cus pu-
gna.

multi sunt hostes visibiles, inuisibiles, ex-
 terni, interni, vt perpetuo clamare cogar, multitu-
 Deus in adiutorium meum intende: Do-
 mine ad adiuuandū me festina. Visibiles *Psal. 09.*
 angunt, & persequuntur; inuisibiles sine
 intermissione premūt: externi ingruunt,
 interni sine cessatione configunt, eo peri-
 culosius, quo interius, & occultius: eo im-
 portunius, quo peruicacius. Vtinam disca-
 mus cauere, quem gerimus. Hic nobis ho-
 stis domesticus; hic inimicus grauis est, no-
 strum ipsum corpus: vt merito mihi cla-
 mandum ad te sit, vt eripias me ab his, qui *Psal. 54.*
 appropinquant mihi.

Ambros.

Inter has tamen luctas, & periculosa cer-
 tamina nunquam dereliqui mandata tua, *In pugna
Lex medi-
tanda.*
 tum, quia hęc meditatio mihi custodia est:
 tum, quia nullis laboribus, aut periculis à
 lege tua deflexi, sed constantissimè man-
 data tua seruauit: tum denique, quia in tot
 angoribus cōstituto nullum est maius so-
 latium, quam legem tuam meditari: quæ
 & in humilitate mea consolatur me; & in
 necessitatibus subuenit, & ab aduersarijs
 custodit; & animam refouet, ac delectat.

88 Secundū misericordiam tuam vi-
 uifica me: & custodiam testimo-
 nia oris tui.

Viuificatio quædam est à periculis ma-
 ximis, & imminente morte liberari: *Viuitica-
re quid.*
 quod si feceris, per vniuersum vitæ meæ.

V +

cuks

cursum custodiam testimonia tua. Sed ac
aut aeterna morte premar, aut hic peccati
morte obdormiam, continua mihi viuifi-
catio necessaria est; & ideo misericordia,
qua viuificer. Ut continua, ac perpetua sit
in hoc corpore viuificatio, quo quotidie
iustus tibi viuam, peccato moriar. Certè
tu viuificasti semper Sanctos tuos, cùm in
vita gratiæ seruasti, & à prolapsione bono-
rum, perpetua quasi redemptione custodi-
stis; vitam & misericordiam tribuens illis,
& visitatione tua custodiens spiritum eo-
rum! Imo & ipsi Martyres, qui moriendo
glorificauerunt te, testimonia tua custodi-
endo, in ipsa morte viuificati sunt: ne a-
mando vitam negarent vitam; & negando
vitam amitterent vitam; ac sic, qui pro vita
veritatem deserere noluerunt, moriendo
pro veritate vixerunt. Testimonia autem
dixi oris tui, siue quia per os Prophetarum
tuorum ipse loquebaris: siue quia magnam
ingerit deuotionem, & reuerentiam scire,
quia ipse Dominus, ipse Sapiencia eam mã-
data protulisti: siue (quod dulcissimè sapit)
quia ipse filius Iesus, os æterni Patris eam
legem, quæ perfectionem resonet, proprio
ore docturus esset: cum ipse, qui multifariè,
multisque modis olim Patribus locutus e-
ras, tandem in filio, qui in sinu Pa-
tris semper est, locutus es,
& celestia nar-
rasti.

Job 10.

Aug hic.

Oris tui,
sur dica-
tur.

↳ Lamed,